

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	10Sžso/22/2012
Identifikačné číslo spisu:	8011200020
Dátum vydania rozhodnutia:	17.07.2013
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Hatalová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2013:8011200020.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Henčekovej, PhD. a z členov JUDr. Zuzany Ďurišovej a JUDr. Petra Paludu v právnej veci žalobcu: JUDr. V. N., PhD., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z., proti žalovanému: Úrad pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou, Žellova č. 2, Bratislava, za účasti: Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s., IČO: 35 937 874, Mamateyova č. 17, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného zo dňa 12.11.2010, číslo konania: PV 912/00001/2010/R, číslo rozhodnutia: 256408/25547/2010/912, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Prešove č. k. 3S/1/2011-40 zo dňa 20.04.2012, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Prešove č. k. 3S/1/2011-40 zo dňa 20. apríla 2012 **p o t v r d z u j e**.
Žalovaný **j e p o v i n n ý** zaplatiť žalobcovi trovy odvolacieho konania vo výške 1 Eur do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Odôvodnenie

I.
Konanie na správnom orgáne

Úrad pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou rozhodnutím č. PV 912/00001/2010 zo dňa 03.08.2010 rozhodol, že žalobcovi, ako platiteľovi poisťného, vznikla povinnosť zaplatiť zdravotnej poisťovni nedoplatok z ročného zúčtovania poisťného za rok 2008 v sume 142,52 Eur, ktorý je povinný zaplatiť do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia.

Rozhodnutím č. PV 912/00001/2010/R zo dňa 12.11.2010 rozhodol Predseda Úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou o rozklade žalobcu proti rozhodnutiu Úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou č. PV 912/00001/2010 zo dňa 03.08.2010 tak, že napadnuté rozhodnutie, potvrdil. V odôvodnení uviedol, že zákon č. 580/2004 Z.z. o zdravotnom poistení a o zmene a doplnení zákona č. 95/2002 Z.z. o poisťovníctve a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o zdravotnom poistení“) neprihliada na skutočnosť, či bol platiteľ poisťného zamestnaný v roku iba niekoľko mesiacov

alebo celý rok. Príjmy, ktoré žalobca dosiahol ako zamestnanec v roku 2008, bez ohľadu na to, či boli dosiahnuté počas niekoľkých mesiacov alebo počas celého roka, tak boli predmetom vymeriavajúceho základu pre odvod poistného do maximálnej výšky 22.419,04 Eur, nakoľko zákon o zdravotnom poistení nepozná úpravu maximálneho vymeriavacieho základu v závislosti od počtu mesiacov, t.j. nejakej jeho pomernej časti, za ktorú bol tento príjem dosiahnutý.

II.

Konanie na prvostupňovom súde

Proti rozhodnutiu žalovaného podal žalobca včas žalobu podľa § 247 a nasl. zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok, v znení neskorších predpisov (ďalej len „O. s. p.“). Krajský súd v Prešove, ako súd prvého stupňa, preskúmal napadnuté rozhodnutie a postup žalovaného a dospel k záveru, že žaloba je dôvodná, pretože napadnuté rozhodnutie je nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov, na základe čoho krajský súd napadnuté rozhodnutie žalovaného zrušil podľa § 250j ods. 2 písm. d) O. s. p. a vec mu vrátil na ďalšie konanie. V odôvodnení rozsudku uviedol, že žalovaný, ako odvolací orgán, bol povinný preskúmať napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu a v odôvodnení bol povinný sa vysporiadať so všetkými odvolacími námietkami žalobcu. Žalobca v odvolaní, ani v žalobe nenamietal znenie § 13 ods. 1 a § 14 zákona o zdravotnom poistení, ktoré upravujú vymeriavací základ, jeho maximálnu výšku, rozhodujúce obdobie, resp. aplikáciu zákona o zdravotnom poistení v zmysle nariadenia Rady (EHS) č. 1408/71 o uplatňovaní systémov sociálneho zabezpečenia na zamestnancov a ich rodiny, ktorí sa pohybujú v rámci spoločenstva, ktorý nepozná úpravu maximálneho vymeriavacieho základu v závislosti od počtu dní v danom kalendárnom roku, počas ktorých bol platiteľ poistený v Slovenskej republike. Žalobca namietal neeurokonformný výklad zákona o zdravotnom poistení, resp. neuplatnenie princípu prednosti komunitárneho práva pred vnútroštátnym predpisom, zakotvený v čl. 7 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky v spojení s čl. 12 a čl. 39 Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva, s čím sa žalovaný v napadnutom rozhodnutí vôbec nevysporiadal.

III.

Odvolanie žalovaného a vyjadrenie žalobcu

Proti rozsudku krajského súdu podal žalovaný včas odvolanie. Uviedol, že sa v odôvodnení napadnutého rozhodnutia dostatočne vysporiadal s námietkami žalobcu a argumentoval, že pokiaľ by inak interpretoval ustanovenia zákona o zdravotnom poistení, týkajúce sa vymeriavacieho základu (§ 13), rozhodujúceho obdobia (§ 14) a ročného zúčtovania poistného (§ 19), spochybnil by zmysel a účel inštitútu ročného zúčtovania poistného, t. j. spravodlivo vyčísliť poistné platiteľov poistného z príjmov, ktoré dosiahli za uplynulý rok. Vzhľadom na uvedené navrhol, aby odvolací súd rozsudok krajského súdu zrušil v celom rozsahu a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Žalobca sa k odvolaniu žalovaného vyjadril prípisom zo dňa 09.07.2012, v ktorom uviedol, že trvá na podanej žalobe a na jej dôvodoch a navrhol, aby odvolací súd potvrdil rozhodnutie krajského súdu. Súčasne si uplatnil náhradu trov odvolacieho konania, spočívajúcu v poštovnom za odoslanie vyjadrenia k odvolaniu.

IV.

Právne názory odvolacieho súdu

Podľa § 244 ods. 1 O. s. p. preskúmajú sudy v správnom súdnictve na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

Podľa § 247 ods. 1 O. s. p. sa v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu, postupuje podľa druhej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku „Rozhodovanie o žalobách proti rozhodnutiam a postupom správnych orgánov“.

Podľa § 250i O. s. p. je pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia. Súd môže vykonať dôkazy nevyhnutné na preskúmanie napadnutého rozhodnutia.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O. s. p.), preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného a po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v zákonnej lehote (§ 204 ods. 1 O. s. p.) a ide o rozsudok, proti ktorému je podanie odvolania prípustné (§ 202 O. s. p.), dospel jednomyselne k záveru, že odvolaniu žalovaného nemožno priznať úspech. Rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ustanovenia § 250ja ods. 2 O. s. p. s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 17.07.2013 (§ 156 ods. 1 a ods. 3 O. s. p.).

Z obsahu administratívneho spisu odvolací súd zistil, že v opravnom prostriedku proti rozhodnutiu Úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou č. PV 912/00001/2010 zo dňa 03.08.2010 žalobca namieta, že úrad sa v rozhodnutí nevysporiadal s jeho argumentáciou európskym právom, najmä pokiaľ ide o voľný pohyb osôb, ktorého súčasťou je aj právo opustiť územie vlastného členského štátu a vycestovať za prácou do iného členského štátu a s tým súvisiacu diskriminácia osôb zdravotne poistených v Slovenskej republike len časť roka, na ktoré sa vzťahuje vyššie maximálne poistné v prepočte na počet dní zdravotného poistenia na území Slovenskej republiky (ktoré nie je kompenzované žiadnymi výhodami) v porovnaní s osobami, ktoré sú poistené v Slovenskej republike počas celého kalendárneho roka. Žalobca sa v opravnom prostriedku dožadoval eurokonformného výkladu zákona o zdravotnom poistení v tom zmysle, že podobne ako u osôb, ktoré sú časť roka zamestnancami a časť roka poistencami štátu, aj u osôb, ktoré sú časť roka zamestnancami a časť roka nie sú zdravotne poistené v Slovenskej republike, by vymeriavacím základom bola iba pomerná časť vymeriavacieho základu.

Žalovaný v napadnutom rozhodnutí č. PV 912/00001/2010/R zo dňa 12.11.2010 na uvedenú námietku nereagoval. Pritom podľa § 59 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok), v znení neskorších predpisov (ďalej len „Správny poriadok“) v spojení s § 61 ods. 3 Správneho poriadku mal preskúmať napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu a dovtedajšie konanie doplniť, prípadne zistené vady odstrániť a v odôvodnení mal v zmysle § 47 ods. 3 Správneho poriadku v spojení s § 60a Správneho poriadku uviesť, ako sa vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníkov konania a s ich vyjadreniami k podkladom rozhodnutia. Krajský súd tak postupoval správne, keď zrušil rozhodnutie žalovaného pre nepreskúmateľnosť.

Na základe uvedených skutočností sa odvolací súd stotožnil s právnymi závermi súdu prvého stupňa, námietkam žalobcu nevyhoviel a napadnutý rozsudok č. k. 3S/1/2011-40 zo dňa 20.04.2012 podľa § 219 O. s. p. v spojení s § 250ja ods. 3 veta druhá O. s. p. ako vecne správny potvrdil.

V.

Trov konania

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd podľa § 224 ods. 1 O. s. p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O. s. p. s poukazom na § 250k ods. 1 O. s. p. a § 151 ods. 1 O. s. p. tak, že žalobcovi, ktorý mal úspech vo veci, priznal právo na náhradu trov konania podľa vyčíslenia v sume 1 Eur, pozostávajúcu z hotových výdavkov žalobcu vynaložených na poštovné za odoslanie vyjadrenia k odvolaniu. Náhradu trov je žalovaný povinný zaplatiť žalobcovi v lehote troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku n i e j e prípustný opravný prostriedok.